

12.6.2025

Hyvinvointialueiden ohjausosasto

Valtioneuvoston asetus hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

1 Asian tausta ja asetuksenantovaltuudet

Hyvinvointialueiden rahoituksesta annetulla lailla (617/2021, *rahoituslaki*) säädetään hyvinvointialueiden yleiskatteellisesta valtion rahoituksesta ja rahoituksen kohdentumisesta hyvinvointialuekohtaisesti.

Rahoituslain 15 §:ssä säädetään rahoituksen määräytymisperusteena käytettävästä hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kertoimesta, jota sovelletaan hyvinvointialueiden rahoitukseen vuodesta 2026. Pykälän 4 momentin nojalla valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kertoimen (*hyte-kerroin*) määrittelyssä käytettävistä indikaattoreista, niiden painokertoimista sekä laskennassa käytettävistä tilastotiedoista. Edellä mainittu sääntely sisältyy vuoden 2023 alusta voimaan tulleen hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1392/2022, *rahoitusasetus*) 3 §:ään.

Keväällä 2025 eduskunnan käsiteltävänä olevassa hallituksen esityksessä laiksi rahoituslain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta (HE 38/2025 vp) ehdotetaan, että edellä mainittua asetuksenantovaltuutta täydennettäisiin siten, että asetuksella tulisi säätää tarkemmin myös hyte-kertoimen indikaattorien laskennasta mukaan luettuna indikaattorien tavoitearvot. Mainitun hallituksen esityksen lausuntopalautteessa tavoitearvojen perustumista tutkittuun tietoon pidettiin tärkeänä ja tavoitearvoista säätämistä asetuksessa rahoituksen läpinäkyvyyden perusteella tarpeellisenä. Lisäksi lausuntopalautteessa tuli esiin tarve tarkentaa toimeentulotuen saamista koskevan indikaattoriin sisältöä siten, että siinä otettaisiin paremmin huomioon hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen tavoite käyttää ehkäisevää ja täydentävää toimeentulotukea tarkoituksenmukaisesti ehkäisevään työhön. Nykyisellään nämä sisältyvät toimeentulotuki-indikaattoriin. Indikaattorin tietosisältöä olisi perusteltua muuttaa niin, että se ei kattaisi ehkäisevää ja täydentävää toimeentulotukea vaan ainoastaan perustoimeentulotukea pitkäaikaisesti saaneet 25–64-vuotiaat vastaavanikäisestä väestöstä.

Rahoituslain 23 §:ssä säädetään pelastustoimen riskikertoimesta. Voimassa olevan pykälän 1 momentin mukaan hyvinvointialueen pelastustoimen riskikerroin perustuu pelastustoimen järjestämisestä annetun lain (613/2021) 3 §:ssä tarkoitettuihin pelastustoimen palvelutasoa määrittäviin kansallisiin, alueellisiin ja paikallisiin tarpeisiin ja onnettomuus- tai muihin uhkiin. Pelastustoimen riskikertoimen määrittämiseksi hyvinvointialue jaetaan yhden neliökilometrin suuruisiksi ruuduiksi, joille kullekin Tilastokeskus laskee riskitason. Riskitason perusteella riskiruudut jaetaan neljään riskiluokkaan I, II, III ja IV. Pelastustoimen riskikerroin lasketaan jakamalla hyvinvointialueen riskiruututiheys koko maan riskiruututiheydellä. Riskikertoimen laskennassa otetaan huomioon ne riskiruudut, joiden Tilastokeskuksen laskema tai joilla tapahtuneiden onnettomuuksien perusteella määräytyvä riskiluokka on I ja II tai joiden painokerroin ruudulla sijaitsevan riskikohteen tai sillä harjoitetun toiminnan perusteella on 1. Kerrointa laskettaessa käytetään Tilastokeskuksen väestörakennetilaston tietoja asukasmäärästä varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltävän vuoden lopussa.

Rahoituslain 23 §:n 2 momentin mukaan riskikertoimen perusteella määräytyvät hyvinvointialueen laskennalliset kustannukset lasketaan kertomalla asukasta kohden määritelty pelastustoimen riskikertoimen perushinta hyvinvointialueen asukasmäärällä ja pelastustoimen riskikertoimella. Pykälän 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin riskiruutujen riskitason laskennasta, pelastustoimen riskikertoimen määrittelyssä käytettävistä tekijöistä ja niiden painokertoimista. Riskikertoimen tekijöistä ja niiden painokertoimista säädetään vähintään neljän vuoden välein.

Hallitus on rahoituslain muuttamista koskevassa esityksessään HE 38/2025 vp. ehdottanut 23 §:ää muutettavaksi siten, että riskiluokkaan III tai IV kuuluvan ruudun, jolla sijaitsee asetuksessa tarkemmin määritelty riskikohde tai jolla harjoitetaan asetuksessa tarkemmin määritettyä toimintaa, painokerroin voisi olla 1-5 sen mukaan, millaisia palvelutarvetta määrittäviä riskejä kohteesta tai toiminnasta aiheutuu. Lisäksi pykälää esitetään muutettavaksi siten, että jatkossa riskikohde tai harjoitettu toiminta otettaisiin huomioon kokonaisuutena siten, että se nostaisi vain yhden ruudun painokerrointa, ja riskikertoimen laskennassa ei huomioitaisi tapahtuneita onnettomuuksia. Riskiruudun käsite muutettaisiin ruuduksi ja riskiluokkaan I ja II kuuluvien ruutujen painokertoimesta säädettäisiin asetuksen sijasta lain tasolla. Muutoksen on tarkoitus tulla voimaan 1.1.2026.

Sisäministeriö toteuttaa vuosien 2025 ja 2026 aikana hyvinvointialueiden pelastustoimen palvelutarpeen määrittelyyn liittyvän tutkimushankkeen, jonka tavoitteena on kartoittaa sellaisia pelastustoiminnan suorituskykyjä mitoittavia tekijöitä, joilla on vaikutusta pelastustoimen palvelutarpeesta aiheutuviin kustannuksiin, testata ja analysoida tilastollisesti pelastustoiminnan suorituskykyjä mitoittavien tekijöiden ja kustannusten välistä korrelaatiota sekä tunnistaa pelastustoimen keskeisimmät palvelutarvetta kuvaavat riskitekijät. Hankkeen

tulosten perusteella on mahdollista arvioida riskikertoimen laskennassa käytettäviä tekijöitä tarkemmin.

2 Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu valtiovarainministeriössä hyte-kerrointa koskevilta osin (3 ja 3 a §) yhteistyössä sosiaali- ja terveysministeriön ja Terveystieteiden tutkimuskeskuksen kanssa sekä pelastustoimen riskikerointa koskevilta osin (4 §) yhteistyössä sisäministeriön kanssa. Asetusluonnosta on käsitelty valtiovarainministeriön asettamassa hyvinvointialueiden rahoitusmallin kehittämisen valmisteluryhmässä, joka koostuu valtiovarainministeriön, sosiaali- ja terveysministeriön, sisäministeriön sekä THL:n edustajista.

Asetusluonnos oli lausunnoilla Lausuntopalvelussa ajalla 12.6.–19.8.2025.

3 Nykytila ja keskeiset ehdotukset

Hyvinvointialueiden rahoitukseen vuodesta 2026 sovellettavan hyte-kertoimen indikaattoreista ja niiden painokertoimista säädetään 1.1.2023 voimaan tulleen rahoitusasetuksen 3 §:ssä. Pykälää muutettiin vuoden 2024 lopussa annetulla asetuksella 873/2024 siten, että hyvinvointialueen hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen toimintaa kuvaavista indikaattoreista poistettiin koulukuraattorin ja koulupsykologin työpanoksen määrää oppilaita kohden koskeneet kaksi indikaattoria. Muutos tehtiin sen vuoksi, että koulukuraattorien ja -psykologien mitoituksista on säädetty hyvinvointialueiden lakisääteisenä tehtävänä.

Hyvinvointialueiden hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen toimintaa kuvaavat indikaattorit (prosessi-indikaattorit) ja niiden painokertoimet ovat seuraavat:

Lastenneuvolan 4-vuotiaiden terveystarkastuksista poisjäävien tuen tarpeen selvittäminen	0,0833
Kouluterveydenhuollon 8.-luokkalaisten terveystarkastuksista poisjäävien tuen tarpeen selvittäminen	0,0833
Elintapaneuvonnan toteutuminen tyypin 2 diabetesriskissä oleville Käypä hoito -suosituksen mukaisesti	0,0833
Alkoholinkäytön mini-intervention toteutuminen, kun juomiseen liittyy haitta tai haittariski	0,0833
Lasten tuhkarokko-vihurirokko-sikotauti (MPR) rokotuskattavuus	0,0833
Työttömien toteutuneiden terveystarkastusten osuus suhteessa työttömien kokonaismäärään	0,0833

Hyvinvointialueiden hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen toiminnan tulosta kuvaavat indikaattorit (tulosindikaattorit) ja niiden painokertoimet ovat seuraavat:

Vammojen ja myrkytysten vuoksi sairaalassa hoidetut potilaat	0,1
Lonkkamurtumat 65 vuotta täyttäneillä, prosenttia vastaavanikäisestä väestöstä	0,1
Ei työssä, koulutuksessa eikä asevelvollisuutta suorittamassa olevat 18–24-vuotiaat, prosenttia ikäluokasta	0,1
Toimeentulotukea pitkäaikaisesti saaneet 25–64-vuotiaat, prosenttia ikäluokasta	0,1
Mielenterveyshäiriöiden vuoksi työkyvyttömyyseläkettä saavat 18–34-vuotiaat (pois lukien elimelliset aivo-oireyhtymät ja älyllinen kehitysvammaisuus), prosenttia vastaavanikäisestä väestöstä	0,1

Asetuksen 3 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi hyte-kertoimen indikaattorien tavoitearvoista siltä osin, kun indikaattorien sisältö ja soveltaminen edellyttää tavoitearvon asettamista. Tavoitearvot on voimassa olevan asetuksen mukaisesti julkaistu alueille ainoastaan THL:n verkkosivuilla. Tavoitearvot perustuvat analyysiin indikaattorien muutoksista ajassa, tutkimuksiin sellaisesta rokotekattavuudesta, mikä riittää laumasuojan muodostumiseen, ja asiantuntija-arvioihin realistisesti saavutettavissa olevasta tasosta.

Lisäksi muutettaisiin toimeentulotuen saamista koskevaa tulosindikaattoria siten, että indikaattori kuvaisi ainoastaan perustoimeentulotukea pitkäaikaisesti saaneiden osuutta. Ehdotetussa indikaattorissa ei olisi mukana täydentävää eikä ehkäisevää toimeentulotukea saaneiden henkilöiden osuutta, sillä ne ovat keskeisiä sosiaalityön ehkäisevän työn menetelmiä. Muutettu indikaattori muodostettiin nyt ensimmäisen kerran ja sitä sovellettaisiin vuoden 2026 alusta.

Voimassa olevan asetuksen 3 §:n 4–6 momentissa säädetyt, indikaattorien ja hyte-kertoimen laskentaa koskevat säännökset ehdotetaan otettavaksi uuteen 3 a §:ään. Pykälässä säädettäisiin voimassa olevaa asetusta täydentäen prosessi-indikaattorien laskentatavasta ja tulosindikaattorien laskemisesta suhteellisen muutoksen perusteella. Hyte-kertoimen laskentatapaa koskevat säännökset vastaisivat muutoin voimassa olevan asetuksen sääntelyä.

Asetuksen 4 §:ssä säädetään pelastustoimen riskikertoimen tekijöistä ja niiden painokertoimista. Pykälän 1 momentin mukaan hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain 23 §:n 1 momentissa tarkoitetun pelastustoimen riskikertoimen määrittämiseksi hyvinvointialueen alue jaetaan yhden neliökilometrin suuruisiksi ruuduiksi, joille kullekin Tilastokeskus laskee regressiomallin avulla riskitason. Regressiomallin selittäjinä ovat asukasluku, kerrosala ja niiden yhteisvaikutus. Riskitason perusteella riskiruudut jaetaan neljään riskiluokkaan I, II, III ja IV.

Pykälän 2 momentin mukaan riskiluokkaan I ja II kuuluvan riskiruudun painokerroin on 1. Riskiluokkaan III ja IV kuuluvan riskiruudun painokerroin on 0. Pykälän 3 momentin mukaan sellaisen riskiluokkaan III ja IV kuuluvan riskiruudun

painokerroin, jolla sijaitsevalle kohteelle on pelastuslain (379/2011) 48 §:n nojalla laadittava erityistä vaaraa aiheuttavien kohteiden ulkoinen pelastussuunnitelma tai jolla sijaitsee kokonaishenkilömäärältään yli 1500 henkilön puolustusvoimien pysyvässä käytössä oleva alue taikka jolla sijaitsee lentoasema, jolle on reitti- tai tilausliikennettä, on kuitenkin 1.

Asetuksen 4 §:ään esitetään lisättäväksi kaksi uutta riskikohdetta tai toimintaa, jotka nostaisivat riskiluokkaan III ja IV kuuluvan ruudun painokerrointa. Näitä olisivat matkailutoiminta sekä toiminta, jossa on kohonnut riski öljy- tai aluskemikaalivahingolle. Matkailutoiminnan osalta pelastustoimen riskikertoimen laskennassa huomioitaisiin sellaiset ruudut, joilla vuodepaikkoja olisi vähintään 800. Toiminnan, jossa on kohonnut riski öljy- tai aluskemikaalivahingolle, osalta huomioitaisiin sellainen kokonaan vesialueella sijaitseva ruutu, jonka välittömässä läheisyydessä olisi valmiudessa pelastustoimen öljyntorjuntakäyttöön tarkoitettu alus, jonka rungon pituus olisi vähintään 10 metriä ja jonka lastikapasiteetti olisi vähintään 3000 kiloa.

Lisäksi 3 momentissa luetelluille riskikohteille ja toiminnalle säädettäisiin eri painokertoimia 1 ja 5 painokerrointen välillä seuraavasti:

Riskiluokkaan III ja IV kuuluvan ruudun painokerroin olisi

- 1) 2, jos ruudulla sijaitsevalle kohteelle on pelastuslain (379/2011) 48 §:n nojalla laadittava erityistä vaaraa aiheuttavien kohteiden ulkoinen pelastussuunnitelma;
- 2) 1, jos ruudulla sijaitsee kokonaishenkilömäärältään yli 1500 henkilön puolustusvoimien pysyvässä käytössä oleva alue;
- 3) 4, jos ruudulla sijaitsee lentoasema, jolle on reitti- tai tilausliikennettä;
- 4) 5, jos ruudulla sijaitsee matkailutoimintaa, jossa vuodepaikkoja on vähintään 800.
- 5) 3, jos ruudulla tai sen läheisyydessä harjoitetaan toimintaa, jossa on kohonnut riski öljy- tai aluskemikaalivahingolle. Ruutuna huomioidaan sellainen kokonaan vesialueella sijaitseva ruutu, jonka välittömässä läheisyydessä on valmiudessa pelastustoimen öljyntorjuntakäyttöön tarkoitettu alus, jonka rungon pituus on vähintään 10 metriä ja jonka lastikapasiteetti on vähintään 3000 kiloa.

Samalla 2 ja 3 momentit yhdistettäisiin ja 3 momentin säännös muutettaisiin luettelon muotoon. Pykälässä käytetty riskiruudun käsite muutettaisiin ruuduksi vastaavasti kuin hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain 23 §:n osalta on esitetty.

4 Pääasialliset vaikutukset

4.1. Hyte-kerrointa koskevat muutokset

Hyte-kertoimen indikaattorien tavoitearvoista säätämisen tarkoituksena on lisätä hyvinvointialueiden rahoituksen läpinäkyvyyttä sekä kannustavuutta. Tavoitearvoista säätäminen ottaa huomioon sen, että muutoksen aikaansaaminen on huomattavasti haastavampaa, mitä lähempänä alueella ollaan toivottua tilannetta, esimerkiksi yli 65-vuotiaiden lonkkamurtumien ehkäisyssä.

Toimeentulotukea koskevan indikaattorin soveltamisalasta ehdotetaan rajattavaksi pois täydentävää ja ehkäisevää toimeentulotukea saaneiden henkilöiden osuus. Muutos näiden indikaattoreiden välillä ei ole kovin suuri. Tarkasteltaessa kymmenyksien tarkkuudella eroa ei näiden välillä ole tai ero on 0,1 %.

Taulukossa 1 kuvataan ehdotetun muutoksen mukaan muodostettu hyte-kerroin sekä sen perusteella kohdennettavan aluekohtaisen rahoituksen muutos vuonna 2026. Hyte-kerroin on huomioitu laskelmassa hallituksen esityksessä 38/2025 ehdotetun 1,5 prosentin osuuden ja laskentatavan mukaisesti. Laskelmassa käytetty arvio vuoden 2026 rahoituksesta sekä aluekohtainen hyte-kerroin tarkentuvat vuoden 2025 aikana.

Taulukko 1. Hyte-kerroin ja ehdotetun muutoksen vaikutus rahoitukseen, euroa ja euroa asukasta kohden

Alue	Hyte-kerroin, toimeentulotuki- indikaattori ehdotuksen mukaan	Hyte-kertoimella kohdennettava rahoitus, euroa ja e/as.		Laskennallisen rahoituksen muutos ehdotuksen mukaisella hyte-kertoimella, euroa ja e/as.	
Helsinki	1,07	51 783 286	76	265 285	0
Vantaa ja Kerava	0,58	11 984 801	41	-709 681	-2
Länsi-Uusimaa	1,01	35 844 047	71	36 484	0
Itä-Uusimaa	1,13	7 954 733	80	-21 896	-0
Keski-Uusimaa	0,78	11 481 558	55	494 607	2
Varsinais-Suomi	0,97	33 899 082	69	888 011	2
Satakunta	0,93	13 980 718	66	-888 530	-4
Kanta-Häme	0,93	11 163 378	66	138 004	1
Pirkanmaa	0,97	37 496 904	69	1 413 607	3
Päijät-Häme	1,34	19 398 162	95	-9 196	-0
Kymenlaakso	0,86	9 606 286	61	215 556	1
Etelä-Karjala	0,98	8 706 629	70	29 252	0
Etelä-Savo	1,45	13 333 292	103	-103 889	-1
Pohjois-Savo	1,39	24 540 436	99	192 067	1
Pohjois-Karjala	0,91	10 443 878	64	253 142	2
Keski-Suomi	0,83	16 085 984	59	-323 901	-1
Etelä-Pohjanmaa	0,98	13 229 777	70	-502 701	-3
Pohjanmaa	1,03	13 073 572	73	-218 052	-1

Keski-Pohjanmaa	0,72	3 442 251	51	-69 312	-1
Pohjois-Pohjanmaa	0,94	27 920 899	67	-853 963	-2
Kainuu	1,55	7 663 970	110	-111 915	-2
Lappi	1,18	14 777 031	84	-112 979	-1
Yhteensä		397 810 673	71	0	0

Taulukon 1 mukaan ehdotetun muutoksen ja viimeisimpien eli toukokuun 2025 tietojen perusteella muodostettu hyte-kerroin on korkein Etelä-Savon (1,45) ja Kainuun (1,55) hyvinvointialueilla. Näille hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen perusteella kohdentuva rahoitus on 103–110 euroa asukasta kohden. Hyte-kerroin on matalin Vantaan ja Keravan (0,58) ja Keski-Uusimaan (0,78) hyvinvointialueilla. Näille alueille hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen perusteella kohdentuva rahoitus on 41–55 euroa asukasta kohden.

Toimeentulotukea koskevan indikaattorin laskentatavan tarkistamisen arvioidaan vaikuttavan aluekohtaisen rahoituksen jakautumiseen siten, että aluekohtaisen rahoituksen muutos vaihtelee –4 eurosta +3 euroon asukasta kohden verrattuna alkuperäiseen laskentatapaan. Vaikutuksia kasvattaa hallituksen esityksessä 38/2025 ehdotettu hyte-kriteerin osuuden nosto 1,5 prosenttiin.

4.2 Pelastustoimen riskikerrointa koskevat muutokset

Pelastustoimen riskikertoimen tekijöihin ja painokertoimiin esitettävien muutosten tarkoituksena on se, että pelastustoimen riskikertoimen laskennassa huomioitaisiin paremmin palveluntarvetta määrittävät kansalliset, alueelliset ja paikalliset tarpeet ja onnettomuus- tai muut uhat.

Asetuksen 4 §:ään esitettävällä muutoksella olisi vaikutusta siihen, miten pelastustoimen riskikertoimeen perustuva laskennallinen rahoitus jakautuisi hyvinvointialueiden välillä. Esityksellä ei sen sijaan olisi vaikutusta siihen, miten asukasluvun tai asukastiheyden perusteella määräytyvä pelastustoimen laskennallinen rahoitus jakautuu hyvinvointialueiden välillä.

Nyt esitettävän muutoksen myötä asetuksen 4 §:n 2 momentissa lueteltaisiin viisi riskikohdetta tai harjoitettua toimintaa, jotka huomioitaisiin pelastustoimen riskikertoimen laskennassa. Voimassa olevan asetuksen mukaan pelastustoimen riskikertoimen laskennassa huomioidaan sellainen riskiluokkaan III tai IV kuuluva ruutu, jolla sijaitsevalle kohteelle on pelastuslain 48 §:n nojalla laadittava erityistä vaaraa aiheuttavien kohteiden ulkoinen pelastussuunnitelma (ns. UPS-kohde) tai jolla sijaitsee kokonaishenkilömäärältään yli 1500 henkilön puolustusvoimien pysyvässä käytössä oleva alue taikka jolla sijaitsee lentoasema, jolle on reitti- tai tilausliikennettä. Esitetyn muutoksen mukaan pelastustoimen riskikertoimen laskennassa huomioitaisiin myös sellainen riskiluokkaan III tai IV kuuluva ruutu, jolla sijaitsee matkailutoimintaa, jossa vuodepaikkoja olisi vähintään 800 sekä ruutu, jolla tai jonka läheisyydessä harjoitetaan toimintaa, jossa olisi kohonnut riski

öljy- tai aluskemikaalivahingolle. Jälkimmäisen osalta ruutujen määrään vaikuttaa tietyn kokoisten pelastustoimen öljyntorjuntakäyttöön tarkoitettujen alusten määrä.

Taulukossa 2 on esitetty, kuinka paljon asetuksen 4 §:n 2 momentissa lueteltuja riskikohteita tai harjoitettua toimintaa hyvinvointialueilla on. Taulukossa esitetyt luvut ilmaisevat samalla sen, kuinka monta riskiluokkaan III ja IV kuuluvaa ruutua kunkin hyvinvointialueen osalta pelastustoimen riskikertoimen laskennassa huomioitaisiin. Taulukossa on huomioitu hallituksen esityksessä 38/2025 hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain 23 §:ään esitetty muutos, jonka mukaan riskikohteet tai harjoitettu toiminta huomioitaisiin kokonaisuutena siten, että riskikohde tai harjoitettu toiminta nostaisi vain yhden ruudun painokerrointa.

Taulukko 2. Pelastustoimen riskikertoimen laskennassa huomioitavien riskiluokkaan III ja IV kuuluvien ruutujen lukumäärätiedot hyvinvointialueittain.

Hyvinvointialue	UPS-kohteita III-IV-ruuduissa	Puolustusvoimien kohteita III-IV-ruuduissa	Lentokenttiä III-IV-ruuduissa	Öljyntorjuntakäyttöön tarkoitettu alus (yli 10 m / 3 tn)	Matkailutoimintaa, jossa vuodepaikkoja on vähintään 800 III-IV-ruuduissa
Helsinki	0	1	0	3	0
Vantaa-Kerava	0	0	1	0	0
Länsi-Uusimaa	6	0	0	3	0
Itä-Uusimaa	6	0	0	4	0
Keski-Uusimaa	2	0	0	0	0
Varsinais-Suomi	9	1	1	10	0
Satakunta	9	1	1	4	0
Kanta-Häme	5	1	0	0	0
Pirkanmaa	6	0	1	0	0
Päijät-Häme	4	0	0	0	0
Kymenlaakso	9	1	0	6	0
Etelä-Karjala	7	0	1	1	1
Etelä-Savo	1	0	2	6	0
Pohjois-Savo	8	0	1	3	1
Pohjois-Karjala	7	0	1	2	0
Keski-Suomi	6	1	1	0	1
Etelä-Pohjanmaa	5	0	1	0	0
Pohjanmaa	5	0	2	4	0
Keski-Pohjanmaa	4	0	0	2	0
Pohjois-Pohjanmaa	9	0	2	5	1
Kainuu	5	1	1	0	0
Lappi	18	0	5	2	3
Manner-Suomi yhteensä	131	7	21	55	7
Painokerroin	2	1	4	3	5

Esityksen mukaan asetuksen 4 §:n 2 momentissa luetelluille riskikohteille tai harjoitetulle toiminnalle määriteltäisiin erilaisia painokertoimia (1-5) kohteen tai toiminnan aiheuttamaa palveluntarvetta määrittävien riskien mukaisesti.

Taulukossa 3 on esitetty, mitä taulukossa 2 esitettyjen ruutujen huomioiminen pelastustoimen riskikertoimen laskennassa korotetuilla painokertoimilla tarkoittaisi pelastustoimen laskennalliseen rahoitukseen vuonna 2026. Taulukon pohjana on käytetty hallituksen esityksen 38/2025 sivulla 53 esitettyä taulukkoa nro 16, jossa on huomioitu mainitussa esityksessä ehdotettu lainsäädäntömuutos, jonka mukaan asetuksessa tarkoitetut riskikohteet tai harjoitettu toiminta huomioitaisiin kokonaisuutena siten, että kohde tai toiminta nostaisi vain yhden ruudun painokerrointa. Laskelmassa käytetty arvio vuoden 2026 rahoituksesta sekä vuoden 2026 rahoituksessa käytettävä aluekohtainen riskikerroin tarkentuvat vuoden 2025 aikana.

Vuoden 2026 rahoituksessa huomioitavan riskikertoimen tietoaineistossa tullaan lisäksi huomioimaan kerrosalatiedot myös maatalouskohteista ja loma-asunnoista, jotka eivät ole ympärivuotisessa käytössä, mikä voi vaikuttaa pelastustoimen laskennallisen rahoituksen jakautumiseen, sillä osa riskiluokkaan III kuuluvista ruuduista voi nousta riskiluokkaan II. Kerrosalatietoja koskeva muutos ei johdu lainsäädäntöön nyt esitetyistä muutoksista. Uusi kerrosalaa koskeva tietoaineisto on saatavilla Tilastokeskukselta vasta kesäkuussa 2025.

Taulukko 3. Riskikertoimen laskentaan esitettyjen muutosten vaikutus pelastustoimen laskennalliseen rahoitukseen euroa ja euroa asukasta kohden.

Hyvinvointialue	Pelastustoimen laskennallinen rahoitus yhteensä esitetyillä muutoksilla, euroa ja euroa asukasta kohden		Rahoituksen muutos, euroa ja euroa asukasta kohden	
Helsinki	55 149 086	81	80 993	0
Vantaa ja Kerava	26 563 143	92	-358 789	-1
Länsi-Uusimaa	47 611 306	95	136 475	0
Itä-Uusimaa	10 876 315	109	357 643	4
Keski-Uusimaa	20 758 050	100	-165 504	-1
Varsinais-Suomi	51 399 621	104	736 598	1
Satakunta	25 146 639	119	21 573	0
Kanta-Häme	18 100 580	107	-423 974	-3
Pirkanmaa	53 504 265	98	-1 966 939	-4
Päijät-Häme	21 789 697	106	-334 061	-2
Kymenlaakso	19 119 613	121	191 617	1
Etelä-Karjala	14 672 791	117	6 548	0
Etelä-Savo	15 938 818	123	776 453	6
Pohjois-Savo	26 879 609	108	-646 707	-3
Pohjois-Karjala	19 068 116	118	119 180	1
Keski-Suomi	29 064 325	106	-442 676	-2

Etelä-Pohjanmaa	21 976 624	116	-449 927	-2
Pohjanmaa	20 076 385	112	565 692	3
Keski-Pohjanmaa	7 904 610	117	346 896	5
Pohjois-Pohjanmaa	46 073 889	110	773 037	2
Kainuu	9 694 991	139	-445 729	-6
Lappi	28 436 922	161	1 121 601	6
Manner-Suomi yhteensä	589 805 395	105	0	0

Rahoituksen jakautuminen on alueiden välillä niin kutsuttua nollasummapeliä, minkä vuoksi rahoituksen aluekohtaiseen jakautumiseen kohdistuvat muutokset kasvattaisivat rahoitusta osalla alueista ja vähentäisivät sitä vastaavasti osalla alueista. Asetukseen esitetyn muutoksen myötä pelastustoimen laskennallinen rahoitusosuus laskisi yhdeksällä hyvinvointialueella ja toisaalta kasvaisi 13 hyvinvointialueella. Euromääräisesti pelastustoimen laskennallinen rahoitus laskisi eniten Pirkanmaan ja Pohjois-Savon hyvinvointialueella. Eniten laskennallinen rahoitus nousisi sen sijaan Lapissa, Etelä-Savossa, Pohjois-Pohjanmaalla ja Varsinais-Suomessa. Asukaskohtaisen rahoituksen osalta suurimmat muutokset kohdistuisivat Kainuuseen (-6 €), Etelä-Savoon (+6 €) ja Lappiin (+6 €).

5 Lausuntopalaute

Täydennetään lausuntokierroksen jälkeen.

6 Säännöskohtaiset perustelut

3 § Hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen indikaattorit ja niiden tavoitearvot ja painokertoimet.

Pykälä vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevan asetuksen 3 §:n 1–3 momentteja. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi hyte-indikaattoreista ja niiden painokertoimista sekä uutena asian hyte-kertoimen indikaattorien tavoitearvoista siltä osin, kun indikaattorien sisältö ja soveltaminen edellyttää tavoitearvon asettamista. Myös pykälän otsikkoon ehdotetaan lisättäväksi tavoitearvot. Momenttiin tehtäisiin myös teknisluonteinen sanamuodon muutos, jonka mukaan voimassa olevan asetuksen mukaisista hyvinvointialueen toimintaa ja voimavaroja kuvaavista indikaattoreista käytettäisiin rahoituslain 15 §:ssä käytettyä käsitettä toimintaa kuvaavat indikaattorit. Muutos perustuu siihen, että voimavaroja kuvaavat koulupsykologien ja -kuraattorien mitoitusta koskevat indikaattorit poistettiin indikaattoreista vuoden 2024 lopussa.

Pykälän 2 momentissa säädetään hyvinvointialueen toimintaa kuvaavista indikaattoreista (niin kutsutut prosessi-indikaattorit) ja niiden painokertoimista. Prosessi-indikaattorien soveltamisessa nyt ehdotettu tavoitearvon asettaminen on tarpeen ainoastaan indikaattorin ”Lasten tuhkarokko-vihurirokko-sikotauti (MPR) -rokotuskattavuus” osalta. Muiden indikaattorien osalta tavoitearvoja ei ole tarkoituksenmukaista asettaa. Indikaattorien tiedot käyvät tarkemmin ilmi THL:n

verkkosivuilta ([linkki](#)) ja Sotkanet-verkkopalvelusta ([linkki](#)). Sen sijaan yhden indikaattorin osalta säädettäisiin 3 a §:n 1 momentissa minimiarvo toimenpiteiden tekemiselle, jotta voidaan taata laadukkaan työn tekeminen. Alkoholinkäytön mini-intervention perusteena olevien AUDIT-kyselyjen lukumäärälle määritetään minimiarvo syntyneiden lasten lukumäärän perusteella. Jos AUDIT-kyselyjä on tehty vähemmän kuin syntyneitä lapsia, käytetään näiden lukumäärien suhdetta korjauskertoimena mini-intervention toteutumisen pisteiden laskennassa. Tällä taataan laadukkaan työn toteutuminen AUDIT-kyselyjen tekemisessä ja vältetään epätarkoituksenmukainen tilanne, että vain muutamien AUDIT-kyselyjen perusteella olisi mahdollista saada indikaattorista täydet pisteet.

Pykälän 3 momentissa säädetään hyvinvointialueiden toiminnan tulosta kuvaavista indikaattoreista (tulosindikaattorit) ja painokertoimista. Jokaiselle tulosindikaattorille ehdotetaan säädettäväksi tavoitearvo, johon alueen indikaattorin arvio verrataan. Tavoitearvo perustuu indikaattoreiden kuvaaman ilmiön kehitykseen ajassa ja asiantuntijoiden arvioon tasosta, joka on mahdollista saavuttaa. Tarkemmat indikaattorikohtaiset tiedot tavoitearvojen perusteista löytyvät THL:n verkkosivuilta ([linkki](#)). Tavoitearvoja määritettäessä tarkasteltiin ensin indikaattorien muutosta ajassa vuodesta 2015 (toimeentulotukea pitkäaikaisesti saaneet 25–64-vuotiaat, vammojen ja myrkytysten vuoksi sairaalassa hoidetut potilaat, lonkkamurtumien vuoksi sairaalassa hoidettujen yli 64-vuotiaat), 2016 (ei työssä, koulutuksessa eikä asevelvollisuutta suorittamassa olevat 18–24-vuotiaat) ja 2020 (mielenterveyshäiriöiden vuoksi työkyvyttömyyseläkettä saavat 18–34-vuotiaat) lähtien. Tavoitteiden asettamisen lähtökohta oli näkemys siitä, että tavoite on realistista saavuttaa, mutta ei niin alhainen, että kannustavuus poistuisi. Tämän perusteella THL:n asiantuntijoista koottu ryhmä määrittä kullekin indikaattoreille tavoitearvot.

Lisäksi pykälän 3 momentissa ehdotetaan muutettavaksi toimeentulotuen saamista koskevan indikaattorin sisältöä. Indikaattori ”Toimeentulotukea pitkäaikaisesti saaneet 25–64-v. (Sotkanet ind. 234)” muutettaisiin muotoon ”Perustoimeentulotukea pitkäaikaisesti saaneet 25–64-vuotiaat, prosenttia vastaavan ikäisestä väestöstä (Sotkanet ind. 4769)”. Muutetussa indikaattorissa ei olisi mukana täydentävää eikä ehkäisevää toimeentulotukea. Tiedot saadaan THL:n toimeentulotukirekisteristä.

3 a §. Hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kertoimen laskenta.

Uudessa pykälässä säädettäisiin indikaattorien ja hyte-kertoimen laskentavavasta. Pykälä vastaisi pääosin voimassa olevan 3 §:n 4–6 momentissa säädettyä, mutta prosessi-indikaattorin laskentatapaa koskeva 1 momentin sääntely olisi asetuksessa uutta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin tarkemmin prosessi-indikaattorien laskentavavasta. Sääntely vastaisi rahoituslain muuttamista koskevassa esityksessä (HE 38/2025 vp) ehdotettua asetuksenantovaltuuden täydentämistä.

Muutosehdotus on ollut tältä osin jo mukana myös mainittua esitystä koskeneella lausuntokierroksella esityksen liitteenä. Prosessi-indikaattoreista laskettaisiin viimeisimmän vuoden tiedon mukainen taso. Tulokset skaalattaisiin niin, että alueiden vaihteluväliksi tulee 0–100. MPR-rokote kattavuudelle 3 §:n 2 momentissa säädetyn tavoitetason ylittämällä alue saa 100 pistettä.

Pykälän 2 momentti vastaisiin pääosin voimassa olevan asetuksen 3 §:n 5 momenttia, mutta sääntelyä tulosindikaattorien laskentatavasta täsmennettäisiin rahoituslain muuttamista koskevassa esityksessä (HE 38/2025 vp) ja sen lausuntokierroksella aiemmin jo mukana olleessa asetusluonnoksessa kuvatulla tavalla. Tulosindikaattoreiden osalta laskentatapaa ehdotetaan muutettavaksi asetuksessa niin, että absoluuttisen muutoksen (erotuksen) sijasta laskenta perustuisi aluekohtaiseen suhteelliseen muutokseen. Toisin sanoen kahden tarkasteluvuoden välinen erotus suhteutettaisiin lähtövuoden tasoon. Tällä kannustettaisiin myös jo valmiiksi hyvässä tilanteessa olevia alueita ja varmistettaisiin, että myös niillä on mahdollisuus saavuttaa korkeammat pisteet. Tavoitearvon saavuttavat alueet saavat indikaattorista täydet pisteet.

Pykälän 3 momentin sisältöä ei ehdoteta muutettavaksi siitä, mitä voimassa olevan asetuksen 3 §:n 5 momentissa säädetään hyte-kertoimen tietopohjasta. Momentin mukaan hyvinvointialueen hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kertoimen laskennassa käytetään Tilastokeskuksen väestörakennetilaston tietoja sekä Kansaneläkelaitoksen, Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen, Tilastokeskuksen ja työ- ja elinkeinoministeriön tilastotietoja. Tietolähteisiin lisättäisiin Digi- ja väestötietoviraston väestötietojärjestelmän tiedot, koska niitä käytettäisiin neuvolan ja kouluterveydenhuollon vastuuväestöjen määrittelyssä.

Hyte-kertoimen laskennassa käytettävien hyvinvointialueiden tietotoimitusten määräaajoista on informoitu alueita. THL:n julkaiseman [ohjeistuksen](#) mukaisesti vuodesta 2025 alkaen (koskee vuosien 2023 ja 2024 tietoja) hyte-kertoimen tietopohja jäädytetään vuosittain elokuun viimeinen päivä. Tämä tarkoittaa sitä, että määräajan jälkeen toimitettuja tietoja ei oteta enää rahoituksessa huomioon. THL laskee seuraavan vuoden rahoituksessa käytettävän hyte-kertoimen lopullisen tietopohjan perusteella ja toimittaa sen vuosittain valtiovarainministeriölle syyskuussa. THL julkaisee hyte-kertoimesta ennakkotiedot vuosittain maaliskuussa ja kesäkuussa, jotta alueet voivat tarkistaa toimittamiaan tietoja ennen lopullista määräaika.

Pykälän 4 momentti vastaisi pääosin asiallisesti voimassa olevan asetuksen 3 §:n 6 momenttia hyte-kertoimen laskentatavasta. Momentissa otettaisiin huomioon 3 momentissa säädettäväksi ehdotettu hyvinvointialueen toiminnan tulosta kuvaavien indikaattorien laskentatapa, jonka mukaan huomioon otetaan kahden viimeisimmän vuoden aluekohtaisen suhteellisen muutoksen mukaan laskettu tulosten keskiarvo.

4 § Pelastustoimen riskikertoimen tekijät ja niiden painokertoimet

Asetuksen 4 §:n 2 ja 3 momentit esitetään yhdistettävän ja samalla säännös muutettaisiin luettelon muotoon. Uudessa 2 momentissa ei säädettäisi riskiluokkaan I ja II kuuluvien ruutujen painokertoimesta, sillä siitä esitetään säädettävän hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain 23 §:ssä. Lisäksi pykälässä käytetty riskiruudun käsite muutettaisiin ruuduksi vastaavasti kuin hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain 23 §:n osalta on esitetty (HE 38/2025 vp.).

Uuteen 2 momenttiin esitetään lisättäväksi uusina riskikohteina / harjoitettuna toimintana matkailutoiminta sekä toiminta, jossa on kohonnut riski öljy- tai aluskemikaalivahingolle. Lisäksi säännöksessä luetelluille riskikohteille ja harjoitetulle toiminnalle annettaisiin painokertoimia 1 ja 5 painokerrointen välillä kohteen tai toiminnan aiheuttamaa palveluntarvetta määrittävien riskien mukaisesti.

Suurimmat painokertoimet kohdistettaisiin sellaisiin riskikohteisiin tai harjoitettuun toimintaan, joissa aiheutuviassa riskeissä korostuu ihmisten kiireelliseen pelastamiseen tarvittava pelastustoimen palvelujentarve. Matkailuun ja lentoasemien toimintaan liittyvissä onnettomuuksissa suuri joukko ihmisiä voi olla välittömässä vaarassa, ja pelastustoimintaan varautumiseksi pelastustoimella tulee olla riittävät välittömässä valmiudessa olevat palvelut.

Pienempiä painokertoimia saisivat sellaiset riskikohteet tai harjoitettu toiminta, joiden pelastustoimen palvelujen kustannuksia nostavat erityisesti onnettomuusuhkiin varautumiseksi tehtävä harjoittelu, suunnittelutyö ja materiaallinen varautuminen. Tällaisia kohteita olisivat esimerkiksi pelastuslain 48 §:n nojalla laadittavan erityistä vaaraa aiheuttavien kohteiden ulkoista pelastussuunnitelmaa edellyttävät kohteet sekä ympäristövahingontorjuntaan varautuminen. Puolustusvoimien käytössä olevien alueiden painokerroin perustuisi siihen, että alueilla on pääsääntöisesti toimintakykyisiä henkilöitä ja heidän valmiutensa toimia onnettomuustilanteissa on keskimääräistä parempi.

Pelastustoimen riskikertoimen laskennassa otettaisiin huomioon sellaiset riskiluokkaan III ja IV kuuluvat ruudut, joilla sijaitsee matkailutoimintaa, jossa vuodepaikkoja olisi vähintään 800. Tällaisia kohteita olisivat esimerkiksi hiihtokeskukset, jotka sijaitsevat usein etäällä muusta asutuksesta ja jotka lisäävät pelastustoimen palveluntarvetta ja siten myös kustannuksia. Vuodepaikkojen määrä perustuu asiantuntija-arvioon, sillä tässä vaiheessa ei ole käytettävissä tarkempaa tutkimustietoa siitä, missä määrin pienimuotoisempi matkailutoiminta lisää pelastustoimen riskejä eri puolella Suomea. Tilastokeskukselta saatujen tietojen mukaan riskiluokkaan III ja IV kuuluvia ruutuja, joilla vuodepaikkoja on vähintään 800, on Suomessa yhteensä seitsemän. Edellä taulukossa 2 on esitetty, miten ruudut jakautuvat hyvinvointialueittain.

Säännöksessä tarkoitettu matkailutoiminta huomioitaisiin pelastustoimen riskikertoimen laskennassa painokertoimella 5. Matkailukohteissa henkilömäärät ovat ajoittain paikallisesti korkeita. Matkailutoimintaan liittyvää riskiä esimerkiksi hätätilanteessa lisää matkailijoiden majoittuminen tuntemattomassa ympäristössä. Lisäksi matkailuun liittyy tyypillisesti kausivaihtelua, mikä aiheuttaa erityisvaatimuksia pelastustoimen palvelujen järjestämiselle.

Pelastustoimen riskikertoimen laskennassa otettaisiin lisäksi huomioon toiminta, jossa on kohonnut riski öljy- tai aluskemikaalivahingolle. Ruutuna huomioitaisiin sellainen kokonaan vesialueella sijaitseva ruutu, jonka välittömässä läheisyydessä olisi valmiudessa pelastustoimen öljyntorjuntakäyttöön tarkoitettu alus, jonka rungon pituus olisi vähintään 10 metriä ja jonka lastikapasiteetti olisi vähintään 3000 kiloa. Esitettyyn kokoluokkaan kuuluvien alusten hankinnan perusteena ja niiden pääasiallisena käyttötarkoituksena on öljy- ja ympäristövahinkojen torjunta. Alusten rajaaminen tämän kokoluokan aluksiin kohdentaisi rahoitusta niille hyvinvointialueille, joilla on suurin riski vesistöihin kohdistuville ympäristövahingoille. Käytännössä kaikki kokonaan vesialueella sijaitsevat ruudut kuuluvat riskiluokkaan IV. Tämä tarkoittaisi sitä, että jokaisen edellä mainitut vaatimukset täyttävän aluksen osalta huomioitaisiin yksi ruutu riippumatta siitä, minkä riskiluokan ruutuun aluksen todellinen valmiuspaikka sijoittuisi. Säännöksessä tarkoitettu ruutu voisi merialueen ohella sijaita sisävesistössä.

Edellä taulukossa 3 on esitetty kuinka monta pelastustoimen öljyntorjuntakäyttöön tarkoitettua alusta, jonka rungon pituus on vähintään 10 metriä ja jonka lastikapasiteetti on vähintään 3000 kiloa, kullakin hyvinvointialueella on. Koska jokainen edellä mainitut vaatimukset täyttävä alus huomioitaisiin yhden vesialueella kokonaan sijaitsevan ja siten käytännössä riskiluokkaan IV kuuluvan ruudun osalta, tarkoittaa taulukon lukumäärätiedot samalla myös riskikertoimen laskennassa huomioitavien riskiluokkaan IV kuuluvien ruutujen lukumäärää.

Säännöksessä tarkoitettu toiminta, jossa on kohonnut riski öljy- tai aluskemikaalivahingolle, huomioitaisiin pelastustoimen riskikertoimen laskennassa painokertoimella 3. Vesialueiden ympäristövahingontorjunta edellyttää merkittäviä pelastushenkilöstön osaamisen ylläpitämiseen sekä materiaalliseen varautumiseen ja kunnossapitoon liittyviä toimenpiteitä. Kustannuksia lisää muun muassa se, että toimintaympäristön erityispiirteistä johtuen osaamisen ylläpito sitoo resursseja pois pelastustoiminnan tavanomaisesta valmiudesta. Torjuntatyössä käytettävien materiaalien ja aluskaluston hankkiminen ja ylläpito on kallista. Onnettomuusriskin toteutuessa vesialueiden ympäristöonnettomuuksien vaikutukset sekä ympäristölle että ihmisille voivat olla merkittäviä ja pitkäkestoisia.

Sellaiset ruudut, joilla sijaitsee kohde, jolle on pelastuslain 48 §:n nojalla laadittava erityistä vaaraa aiheuttavien kohteiden ulkoinen pelastussuunnitelma, huomioitaisiin jatkossa pelastustoimen riskikertoimen laskennassa painokertoimella 2. Erityistä vaaraa aiheuttavien kohteiden (ns. UPS-kohteiden)

riskit vaihtelevat merkittävästi kohteissa harjoitetun toiminnan ja sen laajuuden perusteella. Tyypillisesti tällaiset kohteet edellyttävät pelastustoiminnan suunnittelua, harjoittelutoimintaa sekä jossain määrin myös materiaalista varautumista. Pelastuslaitoksen ja toiminnanharjoittajan on huolehdittava yhteistyössä pelastussuunnitelmasta tiedottamisesta sekä järjestettävä harjoituksia pelastussuunnitelman toimivuuden varmistamiseksi.

Sellaiset ruudut, jolla sijaitsee lentoasema, jolle on reitti- tai tilausliikennettä, huomioitaisiin jatkossa pelastustoimen riskikertoimen laskennassa painokertoimella 4. Reitti- ja tilausliikenteen lentoasemien riskialue ulottuu laajalle alueelle kiitotiejärjestelyjen vuoksi. Lento-onnettomuuksiin liittyvät riskit ovat kohonneet laskeutumisen ja lentoon lähdön yhteydessä. Reitti- ja tilausliikenteeseen tarkoitettulla lentoasemalla on lentoaseman pelastuspalvelun varautuminen tehty sen mukaan, mitä säädetään lentopaikkoihin liittyvistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti annetussa komission asetuksessa (EU) 139/2014. Toiminta on suunniteltu onnettomuus- ja hätätilanteissa viranomaisten johtamiksi ja keskeiset resurssit tulevat viranomaiselta.

Sellaiset ruudut, joilla sijaitsee kokonaishenkilömäärältään yli 1500 henkilön puolustusvoimien pysyvässä käytössä oleva alue, huomioitaisiin jatkossakin pelastustoimen riskikertoimen laskennassa painokertoimella 1 eli tältä osin sääntelyyn ei esitetä muutosta. Puolustusvoimien kohteissa henkilömäärät ovat paikallisesti korkeita. Paikalla olevat henkilöt ovat kuitenkin hyvin toimintakykyisiä ja tuntevat alueen, minkä lisäksi alueella on toteutettu ympärivuorokautinen valvonta.

7 Voimaantulo

Asetuksen ehdotetaan tulevan voimaan (syyskuussa) 2025. Asetusta sovellettaisiin hyvinvointialueiden rahoitukseen vuodesta 2026.

Esitys:

Esitetään, että valtioneuvosto antaa asetuksen hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta.